

NATIONALMUSEETS
NATURVIDENSKABELIGE
UNDERSØGELSER

Dendrokronologisk undersøgelse af tømmer fra Rom kirke, Ringkøbing amt

af
Orla Hylleberg Eriksen

Foto: Orla Hylleberg Eriksen, 2007

NNU rapport nr. 1 • 2008

RINGKØBING AMT

Rom kirke

18.07.14 Rom sogn

Danmarks Kirker ved Hugo Johansen og Thomas Bertelsen.

Formål: Datering af kirke.

Prøvetagning: Orla Hylleberg Eriksen, Niels Bonde og Thomas Bertelsen.

Laboratorieundersøgelse: Orla Hylleberg Eriksen.

NNU j.nr. A8723

Tagkonstruktion i kirke

10 prøver af eg (*Quercus* sp.) er undersøgt. Alle prøver er udtaget som boreprøver, og alle prøver er dateret. Der er konstateret splintved på to af prøverne.

På grundlag af prøvernes datering og placering i kirken, kan prøverne deles i tre grupper. (se dateringsdiagram).

Gruppe 1, Apsis + Kor (hhv. konge og bindbjælke + spærstivere)

To prøver udtaget fra bjælker betegnet konge og bindbjælke i Apsis; der er ikke splintved på prøverne. Fire prøver udtaget fra spærstivere i Koret; der er ikke splintved på prøverne, men baseret på iagttagelser i forbindelse med prøveudtagningen kan det sandsynliggøres, at boring er påbegyndt i overgang mellem kerne- og splintved. Yngste bevarede årring er dannet i 1416 (70610049). Efter tillæg af årringe i det manglende splintved, kan det sandsynliggøres, at træerne, som prøverne kommer fra, er fældet ca. 1431 e.Kr. Én prøve stammer dog fra et træ, som er fældet tidligere (70610069).

Gruppe 2, Kor (spærstivere)

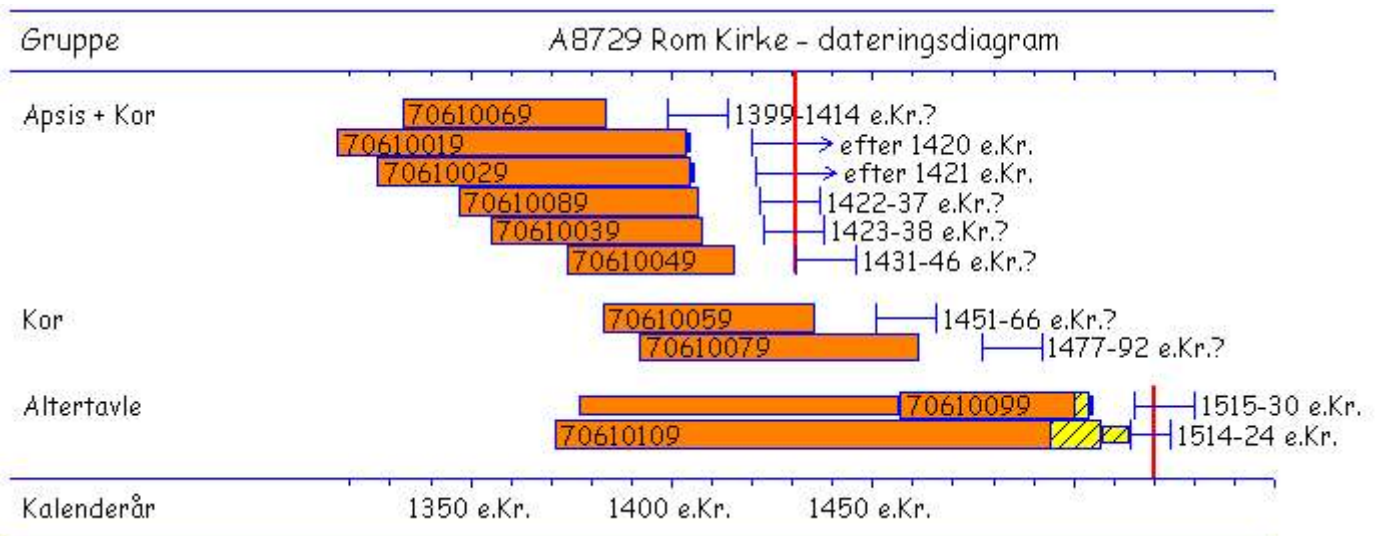
To prøver. Der er ikke splintved på nogen af prøverne, men baseret på iagttagelser i forbindelse med prøveudtagningen kan det sandsynliggøres, at boring er påbegyndt i overgang mellem kerne- og splintved. Yngste bevarede årring er dannet i 1462 (70610079). Efter tillæg af årringe i det manglende splintved, kan det beregnes, at træerne, som prøverne kommer fra, er fældet ca. 1455 og ca. 1480 e.Kr.

Gruppe 3, Altertavle (bjælker)

To prøver fra to støttebjælker til altertavlen. Der er splintved på prøverne. Yngste målte årring er dannet i 1507 (706100109). Yderligere 7 splintår er at finde på et løst stykke, som dog ikke kan passes ind på de allerede målte årringe. Efter tillæg af årringe i det manglende splintved, kan det beregnes at træerne, som prøverne kommer fra, er fældet ca. 1520 e.Kr.

Kurverne fra de daterede prøver er sammenregnet til en middelkurve (7061M005) på 191 år, som dækker perioden 1317-1507 e.Kr.

Splintstatistik for egetræ: 20 (-5+10) år.

A8723 Rom kirke - interne krydsdateringer

	0019	0029	0039	0049	0059	0069	0079	0089	0099	0109
70610019	*	3.27	4.59	1.38	2.76	0.44	\	2.37	\	1.44
70610029	3.27	*	2.12	5.56	1.68	1.04	\	1.25	\	2.01
70610039	4.59	2.12	*	1.81	3.05	2.30	1.72	1.87	\	1.92
70610049	1.38	5.56	1.81	*	4.05	\	-	-	\	1.42
70610059	2.76	1.68	3.05	4.05	*	\	-	0.51	\	0.99
70610069	0.44	1.04	2.30	\	\	*	\	-	\	\
70610079	\	\	1.72	-	-	\	*	0.78	\	0.83
70610089	2.37	1.25	1.87	-	0.51	-	0.78	*	\	0.88
70610099	\	\	\	\	\	\	\	\	*	2.76
70610109	1.44	2.01	1.92	1.42	0.99	\	0.83	0.88	2.76	*

A8723 Rom kirke - krydsdateringer med referencekurver		7061M005
Sjælland, 2X900001		7.57
Nyborg slot, 4077M00X		5.27
Øst Jylland, 6M100001		6.80
Jylland/Fyn, 9M456781		7.71
Slesvig-Holsten, DM100003		4.46
Norge, NTest1		3.82
Sydvestskåne, SM000001		5.78
Sverige vest, SM000012		5.44

A8723 Rom kirke - Katalog

Unders nr.	Beskrivelse	År	Marv	Splint	Slutring	Synkron position	Datering	Bem.
70610019	Apsis, konge	88	1 cm	nej	H1	1317-1404	efter ca. 1424	*
70610029	Apsis, bindbjælke	79	2-3 cm	nej	H1	1327-1405	efter ca. 1425	*
70610039	Kor, spærstiver, nord 2. fra vest	54	ja	nej	H1	1355-1408	ca. 1428	*, §
70610049	Kor, spærstiver, nord 3. fra vest	43	ja	nej	H1	1374-1416	ca. 1436	*, §
70610059	Kor, spærstiver, nord 4. fra vest	54	1 cm	nej	H1	1383-1436	ca. 1456	*, §
70610069	Kor, spærstiver, nord 7. fra vest	52	?	nej	H1	1333-1384	ca. 1404	*, §
70610079	Kor, spærstiver, syd 8. fra vest	71	ja	nej	H1	1392-1462	ca. 1482	*, §
70610089	Kor, spærstiver, syd 2. fra vest	61	ja	nej	H1	1347-1407	ca. 1427	*, §
70610099	Bjælke til altertavle, syd	48	3-4 cm	4 år	S1	1457-1504	ca. 1520	*, †
70610109	Bjælke til altertavle, nord	137	1-2 cm	13 år	S7	1371-1507	ca. 1515	*

Tegnforklaring: B - bark, W - valdkante (barkring), vf - vinterfældning, sf - sommerfældning, Hx - Heartwood (kerneved) x = antal, Sx - Sapwood (splintved) x = antal. Hx og Sx angiver årringe, som ikke er inkluderet i rubrikkerne År og Splint. H/S angiver Heartwood/Sapwood grænse. * = boreprøve. § = boring startet i splint. † = ca. 80 mod marv, som ikke er medtaget.

Publicering:

Med mindre andet er aftalt kan resultatet frit anvendes evt. med henvisning til denne rapport. Kontakt evt. laboratoriet for hjælp og yderligere oplysninger. Rapporten kan downloades fra hjemmesiden www.nnu.dk, under Dendrokronologi, Rapporter.

Generelt om dendrokronologiske undersøgelser

Undersøgelsen foretages på et tværsnit af træprøven, hvor målebanelne tildannes ved hjælp af en barberbladskniv. Ved undersøgelsen anvendes et mikroskop med forstørrelse på ca. 10 - 40 gange samt en målemaskine til datafangst.

Årringene i den enkelte prøve måles normalt mindst to gange, helst på to forskellige målebaneler. Årringskurven for de enkelte radier tegnes for visuel kontrol af målingerne for den enkelte prøve. Efter eventuelle rettelser/korrektioner regnes de to radier sammen til den kurve, som repræsenterer prøven. Kurverne søges synkroniseret relativt og der beregnes eventuelt én eller flere middelkurver (lokalitetskronologier). Såvel enkeltkurver som eventuelle middelkurver søges dateret ved hjælp af allerede udarbejdede grundkurver ("masterkronologier"). Det dendrokronologiske Laboratorium ved Nationalmuseets Naturvidenskabelige Undersøgelser har udarbejdet et grundkurvekompleks (flere lokale grundkurver) for egetræ, som dækker perioden fra nutiden og tilbage til ca. 100 f.kr. Derudover har laboratoriet adgang til de fleste regionale egetrækronologier i Nordeuropa takket være et udstrakt samarbejde med de dendrokronologiske laboratorier ved Lunds - og Hamborgs Universitet.

Rapporten omfatter alle undersøgte prøver (daterede og udaterede). Der gives en summarisk redegørelse, efterfulgt af en kort karakteristik af hver enkelt prøve.

Ved daterede prøver oplyses det tidsspand, som de bevarede årringe dækker, samt træets fældningstidspunkt.

Hvis der er bark bevaret på prøven, eller hvis det er muligt, at fastslå om barkringen er bevaret, er det endvidere angivet, om træet er fældet om vinteren eller om sommeren. Barkringen er den sidst dannede årring i træets levetid og ligger umiddelbart under barken. Ved vinterfældning er barkringen færdigdannet, og træet må være fældet uden for vækstsæsonen, dvs. i oktober-april, mens sommerfældning angiver, at barkringen ikke er færdigdannet, og at træet er fældet i vækstsæsonen, maj-september.

Fældningstidspunkt - anvendelsestidspunkt - datering!

En dendrokronologisk dateringsundersøgelse giver oplysning om dannelsesstidspunktet for de undersøgte årringe, samt hvornår træet blev fældet. Alle undersøgelser viser, at under normale omstændigheder blev træet anvendt kort tid efter fældningen.

Det er f.eks. muligt at sammenligne dendrokronologiske og kulturhistoriske (skriftlige kilder, inskriptioner o.l.) dateringer. En undersøgelse som Hamborg Universitet har udført på knap 200 malerier på egetræspaneler, hvor kunstneren har signeret og dateret maleriet, viste, at der sjældent er gået mere end 5 år mellem fældningen af træet og fremstillingen af maleriet. Disse resultater understøttes af tilsvarende sammenligninger udført på bygningstømmer i Danmark. Ofte viser det sig, at fældningsår er sammenfaldende med anvendelsesår.

Spørgsmålet om lagring kan også besvares ud fra iagttagelser på de bevarede træstykker. Ved lagring af træ er det vigtigt at få fjernet bark og den yderste bløde del (splinten), som let bliver udsat for insekt- og rådgreb. Findes der derfor bark og intakt splintved på jordgravede stolper o.l., tyder det på, at de ikke har ligget ret længe, før de blev anvendt. Endvidere vil der, som følge af skrumpning under tørringen,

uvægerligt opstå radiale sprækker (tørkeridser) i nyfældet træ, hvis det lagres i længere tid. Når træet derefter graves ned, fyldes disse sprækker med jord, hvorved de bliver let genkendelige, når træet senere undersøges. Mangler de, er det tegn på, at tømmeret er nedgravet i "frisk" tilstand.

En del formforandringer, som først kan være indtruffet efter træets forarbejdning, viser, at tømmeret er bearbejdet i "saftfrisk" tilstand. F.eks. bliver kvarttømmer, som oprindeligt er fremstillet med et retvinklet tværsnit, rombisk ved tørkesvind. Dette kan ofte iagttages ved tømmer i tagkonstruktioner.

Træ og i særlig grad egetræ lader sig nemmest bearbejde med håndværktøj (økser, kiler mm) i frisk tilstand. Efter flere års udtørring bliver egetræ så hårdt, at der ofte må maskindrevet værktøj til for at skære det igennem. Gennem hele vor forhistorie var kiler, skovøksen, bredbilen, stødøksen og skarøksen tømmerens vigtigste arbejdsredskaber. Værktøjsspor fra disse redskaber viser tydeligt, at træet er bearbejdet kort tid efter fældningen. For fortidens håndværkere har det ikke været et spørgsmål om at bruge vellagret tømmer, man at få træ, som specielt var velegnet til den opgave, de stod over for.

En datering af én enkelt prøve giver ikke en sikker datering af et helt bygningsværk (det være sig kirke, hus, borg, skib o.l.). Der kan være tale om genbrug, reparation etc. Har man derimod mange prøver fra den samme konstruktion, hvor den dendrokronologiske undersøgelse viser, at de har samme fældningstidspunkt, er der stor sandsynlighed for, at træerne er fældet ad hoc og anvendt med det samme. Endvidere er der mulighed for at tage hensyn til eventuelt genbrug af tømmer, reparationer, byggefasen og lignende.

Beregning af fældningstidspunkt

Muligheden for at opnå en præcis angivelse af fældningstidspunktet for egetræ afhænger af, om der er bark eller splintved bevaret på prøverne.

Splintveddet findes lige under barken og omfatter træets sidstdannede årringe. Hvis der er bark eller barkkant tilstede, betyder det, at barkringen er bevaret, og fældningstidspunktet kan derfor *angives præcist*. Er kun en del af splintveddet bevaret på prøven, kan fældningstidspunktet *beregnes med stor nøjagtighed*, idet det manglende antal årringe i splintveddet kan beregnes i de fleste tilfælde. Kan overgangen mellem kerne- og splintved konstateres, er det muligt at angive et omtrentligt tidspunkt, hvor fældnings-tidspunktet vil ligge, selvom intet af splintveddet er bevaret. Endelig kan både splintveddet og en del af kerneveddet mangle. I dette tilfælde er det kun muligt at *angive det tidligst mulige* fældningstidspunkt.

Til beregning af fældningstidspunktet anvendes en "splintstatistik" udarbejdet på grundlag af empiriske undersøgelser.

Der foreligger oversigter for egetræ fra Irland, England, Vesttyskland og Polen. Resultaterne varierer, men generelt gælder det, at jo større egenalder et egetræ har, jo flere årringe findes der i splintveddet, samt at "modne" egetræer (100-200 årige), som har vokset i Irland og England gennemsnitligt indeholder flere årringe (ca. 30) i splintveddet end træer, som har vokset i Vesteuropa (ca. 25), og at antallet af splintårringe aftager jo længere østpå, træerne har vokset (13-19 i Polen).

Forskningen vedrørende fastlæggelse af antallet af splintårringe i egetræ er i konstant udvikling, og der kan ikke gives noget entydigt svar på problemstillingen. HILLAM, J., MORGAN, R. A. and TYERS, I. G.:

Sapwood estimates and the dating of short ring sequences. *Applications in Tree-ring Studies*, ed. R. G. Ward. BAR S333, 1987, 165-185, berører emnet generelt og anbefaler et tillæg for manglende splint på 10-55 år.

